

Изборенъ Бюлетинъ

Органъ на Плѣвенската Работническа
Социалдемократическа Партийна Организация.

ВРѢМЕНЕНЪ ЛИСТЪ
ИЗЛИЗА ВЪ ПЕТЪКЪ.

СТРУВА 5 СТ. ЕДИНЪ БРОЙ.

Всичко що се отнася до вѣстника да се
изпраща на адресъ:
Т. Лукановъ — Плѣвень.

За кого ще гласувашъ, работнико?

За кого? — За народняцитѣ ли? Знай и помни тогава, че ти давашъ право да бърника, да тършува изъ Конституцията ни оня, който искаше да я налага цѣлата въ 1881 година! Консерваторитѣ, т. е. днешнитѣ народняци, се опитаха въ учредителното събрание още да натурятъ сума ограничения на народнитѣ свободи и права въ Конституцията. Тѣ сжщитѣ съспендираха Конституцията и се помъжиха да направятъ отъ тогавашния князь единъ абсолютически господарь на нашата страна. Тѣ сжщитѣ сж газили Конституцията най-варварски.

Не помнишъ ли режима имъ отъ 1894—98 година? — Режима на свѣщогасенето, на прѣвземане изборитѣ съ артилерия въ Бѣла-Слатина, дѣто бѣше кандидатиранъ покойния Драганъ Цанковъ, родоначалника на днешнитѣ ортаци на народняцитѣ; режима на задигнатитѣ безотчетни фондове и на безбройнитѣ гешефти около хазната и общественитѣ доставки и прѣдприятия.

Народняцитѣ сж автори на извѣстния махзаръ до В. везиръ Кямилъ паша, съ който искатъ да окупира И. Румелия и, разбира се, имъ върне топлитѣ служби. Тѣхния патриотизмъ е единъ калпавъ грошъ, който може да излже само простацитѣ; той не е по-горѣ отъ тоя на стамболиститѣ, които ни залгватъ съ своя прѣхваленъ, но шашармаджийски патриотизмъ, за да ограбятъ десетъ милиона грѣшни държавни левета, смѣкнати отъ нашия гърбъ.

Ами цанковиститѣ? Носителитѣ на русофилското суевѣрие у насъ, ортацитѣ, всѣгдашни, на народняцитѣ? „Кой съ когото си прилича, съ него се събира“ казва френската поговорка. Говориха и говорятъ и сега (тайно отъ народняцитѣ!) цанковиститѣ, че днешнитѣ имъ ортаци сж били, сж и ще бждатъ багабонти съ неисцѣримъ хайдушки мазолъ. Какво дирятъ тогава подъ ржка съ тѣхъ, г-да цанковиститѣ? Види се, че сж отъ единъ долъ круши — кисели и трѣпчиви политически круши, каквито сж и всички тѣхни буржуазни братляги.

Ще гласувашъ ли за тѣхъ, или ще идешъ при тѣхнитѣ храбри братя — стамболисти, радослависти, тончевисти и пр.? Или ще изберешъ ту гърмяцитѣ, ту хленчещитѣ като нилски крокодили, радикаля, общодѣлци и земледѣлци? Не, работнико, ти нѣма да идешъ съ тѣхъ, не бива да идешъ съ тѣхъ на 5 юни. Това би значило самъ противъ себе си да идешъ. Не слушай лжливитѣ обѣщания — не се ли още прѣсита на тѣхъ? Не се плаши отъ властѣта и мизернитѣ пияници и пройдохи, които тя употребява, за да те сплаши и принуди да отидешъ съ нея — не ти ли стига толкова влачения, сѣ тѣй ли робъ и по душа ще стоишъ както до сега? Но, тогасъ, ако се не събудишъ, знай и запомни, че както за 30 години „свободенъ животъ“ до сега ти смѣкнаха кожата, тѣй занепрѣдъ, чрѣзъ други „свободолюбци и републиканци“, капитализмътъ ще стрие на брашно кокалитѣ ти, за да спечели отъ това брашно, когато види, че те е окончателно вече исцѣдилъ и за работа си ти негоденъ станалъ.

Не, не бива да се влачишъ подиръ партияитѣ на буржуазията — стига слуша тѣхнитѣ красиви приказки за „любовъ къмъ родината“, за „народни права“, за „миръ и любовъ между всички“. Въ тѣхнитѣ уста това сж отвратителни фарисейщини, назначени да ти вдигнатъ погледа на горѣ въ небесата, за да не виждашъ, нито усѣщашъ,

когато ти бъркатъ въ джебоветѣ, когато се ограбва твоя трудъ и твоитѣ права.

Събуди се и тръгни самъ на своитѣ нозѣ по пътя, който твоитѣ очи и разумъ ти показватъ. Сближи се съ своитѣ братя по сждба, съзнателнитѣ, организиранитѣ работници и влезъ съ тѣхъ въ борбата. Ти ще видишъ, какъ ще се прѣродишъ въ тая борба. Отъ тебе, духовния робъ, ще се роди свободния човѣкъ, борецътъ, стражътъ и войникътъ на твоитѣ правдини и

на тия на цѣлия народъ. До дѣто това не направишъ, до дѣто въ нашата обща работническа, чисто класова, борба ти не влезешъ и не се прѣтопишъ, свобода ти нѣма да усѣтишъ, хаиръ ти нѣма да видишъ, защото вѣрно е казано: „безъ борба нѣма сполука“.

Работнико, ела съ насъ, въ недѣля на 5 юни! Гласувай и агитирай да гласуватъ всички работници само съ червено-винената бюлетина на социалната демокрация!

Исканията на социалната демокрация.

Свободата на печата, словото и пр.

По чл. 4 отъ нашата минимална програма ние искаме: *прѣмахване всички закони, които ограничаватъ свободата на печата, словото, събранията и сдружаванията*

Членове 79 и 82 отъ нашата писана конституция ужъ гарантиратъ свободата на печата, словото и събранията, а фактически у насъ хиляди пажити тия членове сж бивали потъпквани. Колко посѣгателства съ разни законопроекти и закони сж правени надъ тѣхъ? Чл. 83 отъ конституцията гарантира свободата на сдружаванията, но поставя се едно условие: „стига само цѣлѣта и срѣдствата на тия дружества да не прѣнасятъ вреда на държавения и общественъ порядъкъ, на религията и добритѣ нрави.“ Това условие стига, за да се тълкува то, при удобенъ случай, въ полза на властимѣющитѣ и мракобѣсницитѣ. Трѣбва да се прѣмахне това условие, за да се отстрани всѣка възможностъ за подобни тълкувания. Сжществуването на тая прибавка е вече едно *ограничение* на свободата на сдружаванията, както и прибавката къмъ чл. 82 е едно ограничение свободата на събранията. Тамъ се казва: „събранията, вѣнъ отъ зданията, подъ открито небе, напълно се подчиняватъ на полицейскитѣ правила“.

Защо сж тия посѣгателства и ограничения на свободата на печата, словото, събранията и сдружаванията? А погледнете какво върши държавата спрѣмо сдружаванията на индустриалци, търговци, банкери и прѣдприемачи! Тя ги покровителствува и насърчава най-щедро; тя покровителствува и насърчава и дивитѣ патриотарски дружества и изстѣпления; тя покровителствува и подкупува шантажната преса. Печата, словото, събранията и сдружаванията се покровителствуватъ, насърчаватъ и подкупватъ, когато трѣбва да се върши чрѣзъ тѣхъ дѣлото на потисничеството и на деморализацията спрѣмо работническитѣ маси. Когато чрѣзъ тѣхъ се повдига съзнанието у тия маси и се създава обществена организирана сила за борба противъ експлуатацията и потисничеството, тогава тѣхъ, свободитѣ на печата, словото, събранията и сдружаванията ги ограничаватъ, надъ тѣхъ извършватъ най-мръсни посѣгателства.

Но свободата на словото, печата, събранията и сдружаванията не може да бжде окончателно умъртвена отъ буржуазията, каквото и да прави тя. Има единъ желѣзенъ законъ, който стои надъ нея и е посиленъ отъ нея. По силата на тоя желѣзенъ законъ буржуазията ще бжде сломена и ще отстѣпи. Но ще отстѣпи тя само подъ натискътъ на пролетарската класова сила.

Тая сила днесъ трѣбва да се изгради, колкото се може по-майсторски. Работници,

да градимъ! Да съберемъ нашитѣ разпилени сили, да откъснемъ всички наши братя отъ влиянието на буржуазията и да създадемъ нашата собствена класова организация! Да бждемъ при социалдемократията, за да се издигне нашата мощъ. Тогавашната дума ще бжде чута и ще паднатъ ограниченията и посѣгателствата върху всичкитѣ наши свободи.

Данѣцитѣ.

Социалдемократията е още за:

Прогресивенъ подходенъ и имущественъ данѣкъ за покриване на всички *обществени разходи, доколкото тѣ могатъ да бждатъ покрити съ данѣци. Задължително самоопѣняване имуществата.* Прогресивенъ налогъ върху наслѣдствата *спредъ голѣмината имъ и далечината на роднинството между наслѣдникъ и наслѣдодателъ.* Унищожаване всички косвени данѣци, налози и всѣкакви други политикоступанствени мѣрки, които подчиняватъ общитѣ интереси подъ интереситѣ на едно привилегировано малцинство.

Работническата класа носи всички държавни и обществени тяжести днесъ.

Досегашната данѣчна политика на нашата държава, чрѣзъ която се съгради величието на капитализма, окончателно опропасти дребнитѣ селяни и занаятчии и подхвърли на непоносима мизерия и гладъ работническата класа. Прѣжитѣ даждия се надминаха отъ косвенитѣ двойно и тройно. *Всички партии на буржуазията* се изредиха на властъ, но всичкитѣ систематически увѣличаваха данѣцитѣ върху дребнитѣ занаятчии, търговци и селяни и особено ревностни се показваха въ изобретението и не прѣкъснатото увеличаване на косвенитѣ данѣци. Всички тѣ въ опозиция много обѣщаватъ, но пипнали веднажъ властѣта продължаватъ неуклонно да слѣдватъ вече начѣртаната данѣчна политика на държавата. За една справедлива данѣчна система ни една буржуазна партия не се замисля сериозно.

Една справедлива данѣчна система може да има само тогава, *когато се облагатъ приходитѣ* и то не минимално необходимитѣ приходи за издрѣжката на едно сѣмейство; а, при това, да се облагатъ не минимално нуждитѣ приходи по една прогресия, възходяща заедно съ увеличаване на прихода. На по-голѣмъ приходъ — много по-голѣмъ данѣкъ, на по-малкитѣ — много повече намаленъ, а на приходитѣ, които едва стигатъ за удовлетворение най-необходимитѣ потребности — никакъвъ данѣкъ. Данѣкътъ върху имота да бжде съразмѣрно прихода отъ него.

Данѣкътъ върху наслѣдствата е едно допълнение на данѣка върху прихода и имота. Принципътъ на облагането да бжде

прогресията, както при облагането на прихода. На голѣмитѣ наслѣдства — голѣмо облагане; съвсѣмъ малкитѣ дюкенчета, работилници, земя да се освобождаватъ или облагатъ съвсѣмъ легко. Облагането да бжде не само съразмѣрно голѣмината на наслѣдството, но и споредъ степенята на родството. Колкото наслѣдството е останало отъ по-далечни роднини, толкова да бжде по-високо облагането.

Митата върху добитѣка, дървата, житата, газа и пр.; наложитѣ върху тютюня, ракията, захарѣта, кибрита; октроата и пр. непрѣкъснато се увеличаватъ: всичко това, въ послѣдния смѣтка, се стоварва върху плѣщитѣ на широката маса потребители, а това е прѣдимно работническата класа и пропадвалитѣ дребни слоеве. Работническата заплата бавно расте. Въ противовѣсъ на това капиталистическата печалба се увеличава, държавата закрѣпва своето могъщество, за да държи по-здраво въ подчинение оголенитѣ народни маси. *Пълно унищожение на всички косвени данъци* — ето кое може да облѣгчи до извѣстна степенъ тежеститѣ на работническата класа днесъ.

Ние изброихме нашитѣ политически и икономически искания, които трѣбва да легнатъ въ основата на измѣняващата се наша конституция.

Партиитѣ на буржуазията не поставятъ тѣзи искания прѣдъ избирателската маса. Нѣщо по-вече, тѣ сж противъ тѣхъ. И това е естествено, защото тѣзи толкова полезни за раб. класа реформи, сж въ ущърбъ на интереситѣ на буржуазната класа, отъ която изхождатъ и на която служатъ всички буржуазни партии като почнете отъ широкитѣ „социалисти“, радикалата и свършитѣ съ радославиститѣ.

Нашитѣ искания сж жизненна потребба за раб. класа и могатъ да бждатъ извоювани, наложени на буржуазнитѣ партии само отъ тая класа. За това въ името на тѣзи искания, социалната демокрация извиква на борба раб. маси и като ги сплотява повежда ги въ борбата — изборитѣ и другитѣ проявлѣния на класовата раб. борба съ буржуазията — срѣщу всички буржуазни партии, съ които раб. класа нѣма и не може да има нищо общо.

Покровителство на труда.

Часове вече ни раздѣлятъ отъ денѣтъ, когато всѣки избирателъ въ България ще опрѣдѣли своята изборна бюлетина и, слѣдователно, партията, за която ще гласува. А това ще рече: всѣкой избирателъ си избира партията, която застъпва, която отстоява неговитѣ лични интереси и интереситѣ на класата, къмъ която той се числи. Въ днешната обществена наредба, само работницитѣ сж, които живѣятъ изключително отъ своя трудъ. Само тѣ сж подложени на масови осакатявания, израждания и убийства. Нѣма работникъ, който да не е изпиталъ на гърба си лошитѣ убийствени условия на своя трудъ. Въ работилницата, фабриката, подъ земята, въ планината и на полето, въ водата и на сушата, навредъ, кждѣто се строи, изработва и фабрикува, навредъ работникътъ търпи злополукитѣ на своя робски трудъ, навредъ той подкопава, при най-ужасни трудови условия, скжпото си здраве.

Коя буржуазна партия до сега се е занимавала съ труда на работника? Кое буржуазно правителство е сторило нѣщо за ограждане здравето и живота на работника? Всичкитѣ, напротивъ, сж намирали срѣдства да покровителствуватъ капиталиститѣ, като имъ разварятъ широко вратитѣ на държавната хазна, за най-вулгарно оплѣчкосване работническия трудъ, събранъ чрѣзъ косвенитѣ и други данъци.

Всѣка година, съзнателнитѣ и организирани работници, чувствувайки ограбването на своя трудъ и ежедневното разболяване, осакатяване и умъртвяване на своята класа, издигатъ високо на първи май своитѣ класови искания, за покровителство на труда. Всѣка година тѣ сжщитѣ, при откриването на обикновеното народно събрание, въ импозантни манифестации, демонстри-

ратъ своята сила и прѣдъявяватъ своитѣ отдавна назрѣли работнически нужди.

Е добръ, сега иде денъ, не за демонстрация и манифестация, а денъ за упражнение едно избирателно право, за използване едно политическо оржжие за работническото освобождение. Съзнателни работници! Отворете очитѣ на вашитѣ още въ недоумѣние другари-работници, които буржуазнитѣ партизани дърпатъ на всички страни, за удължение тѣхното робство. Дайте имъ въ ржцѣтѣ тѣхното политическо оржжие — червено-вишената социалдемократическа и работническа бюлетина. Нека запазятъ съ нея личнитѣ си интереси и интереситѣ на цѣлата работническа класа. Съ тая бюлетина, всѣкой работникъ издига високо гласъ за покровителство на своя трудъ. Не само гласъ издига той, а участвува реално въ уредбата на своя халъ.

Само избраникътъ работнически, прѣдставителътъ на социалдемократическата партия, ще ратува за установяване нормаленъ работенъ денъ, отъ 8 часа най-много, за да останатъ сили на работника и врѣме за покултурното му издигане, и почивка, и сънъ за отдѣхване отъ непрѣстанната ежедневна работа. Той ще настоя за забраняване наемния трудъ за дѣцата, по-малки отъ 14 години, да не гинѣ прѣдиврѣменно младото работническо поколение. Той ще поиска забраняване на нощната работа въ всички производства, които по свойствата си и приложението имъ могатъ да се извършватъ прѣзъ деня. Само той ще изиска непрѣкъснатата почивка за всѣки работникъ най-малко отъ 36 часа въ седмицата, толкова нуждни на работника, за неговото отморяване и неговото класово издигане.

Само работническитѣ социалдемократически прѣдставители могатъ да настоятъ за неограниченото коалиционно право и правото на стачка на работническата класа въ производството и размѣната; за задължителното държавно осигуряване на работницитѣ, въ случай на болестъ, злополука, инвалидность и старостъ, съ тѣхното непрѣменно участие въ управлението му; и, най-сетнѣ, за уреждане надзоръ надъ всички производства, чрѣзъ работнически инспекторатъ, плащанъ отъ държавата и избранъ отъ работническитѣ организации.

Доказано е вече отъ изслѣдванията на

физиолозитѣ, хигиениститѣ и лѣкаритѣ, че при работенъ денъ повече отъ 8 часа се набиратъ въ човѣшкото тѣло отровни вѣщества, които причиняватъ усѣщаната умора на мускулитѣ ни. Понататѣкъ отъ тая умора, нашитѣ мѣшци не могатъ да извършватъ такава работа, каквато сж вършили въ първото врѣме на работата. Изтощени-тѣ отъ работа нерви сжщо тѣй неправилно вършатъ своитѣ функции и ловкостята, сржчността на работника, както и вниманието отпадатъ. Настава тогава оная фаза въ работата на работника, когато злополукитѣ неминуемо слѣдватъ, щомъ като той не прѣкъсне своята работа. Така, отъ една страна, неопитността у работника, когато той е дѣте или новакъ въ работата си и умората, отъ друга страна, причиняватъ най-големитѣ нещастия въ живота на работническата класа. Ржцѣ и крака се трошатъ, прѣмазватъ и откъсватъ въ машинното производство. Ежедневно кърви се проливатъ отъ безконтролната експлоатация на капитала. Пукатъ се парнитѣ казани и съ хилядитѣ прѣснати парчета опустошаватъ работницитѣ около тѣхъ. Запалватъ се опаснитѣ газове и опожаряватъ работницитѣ въ минитѣ и други производства. Избухватъ неочаквано запалителнитѣ вѣщества и съ разбититѣ отломѣци на колосалнитѣ скали покосяватъ живота на нещастнитѣ работници по кариеритѣ и желѣзнитѣ пѣтища. Нужно ли е да изброяваме на работницитѣ по нататѣкъ тѣхнитѣ масови изтрѣблѣния, слѣдствие на отсъствие на всѣкакъвъ контролъ върху производството и труда? А кой се е погрижилъ за запазване работника отъ болести, злополука и смъртъ?

Съ нашитѣ искания, изпратенитѣ отъ работницитѣ социалдемократически прѣдставители ще се явятъ и явяватъ въ народното събрание за да придобиятъ покровителство на труда, наредъ съ политическитѣ и икономически искания на работническото.

Сега е моментътъ, работници, да съберете многобройнитѣ си гласове около вашитѣ социалдемократически кандидати, за да наложите днесъ, въ духа на вашитѣ искания, измѣнение на буржуазната конституция, а утрѣ и по-нататѣкъ, коренното измѣнение на обществото, въ полза на всички огнетени.

БОРБАТА НА ДРУГИТѢ.

Всемирниятъ . . . С. С. Бобчевъ, народняшки министъръ на народното просвѣщение, тѣзи дни е издалъ двѣ окржжни до народнитѣ учители, съ които като имъ напомня чл. 82 отъ Закона за Народното просвѣщение и чл. 161 отъ избирателния законъ, *запрѣщава имъ да взематъ каквото и да е участие въ изборната агитация*. Понеже народняшко-цанковистката коалиция неможа да излъже чрѣзъ демагогия учителитѣ и, страхувайки се, особено отъ учителитѣ социалдемократи, които разкриватъ тѣхнитѣ византийски маски прѣдъ работн. класа, то коалицията трѣбваше да пристѣпи къмъ старата метода за произвеждане на избори — да упражнява морално влияние, тероръ и да отнема гражданско-политическитѣ права на учителитѣ и държавнитѣ служаци. Но и това не ще ги спаси.

Народнитѣ учители, както и държавнитѣ служаци, трѣбва веднажъ за винаги да разбератъ, че само социалдемократията се бори да имъ се даде пълна политическа свобода, каквато иматъ и останалитѣ граждани въ страната. Всички други партии сж рѣшително противъ това тѣхно право.

Демократитѣ, чрѣзъ вѣстникъ „Прѣпорецъ“ вдигатъ врѣва, за гдѣто Бобчевъ запрѣщава на учителитѣ, — „най-будния и опасенъ елементъ“, да взематъ участие въ „сждбоноснитѣ избори“, като казватъ, че гражданитѣ могатъ да се възпитатъ само въ изборитѣ и то при участието на учителитѣ. Питае ние тѣзи почтени българи мже: кой създаде реакционнитѣ законоположения, съ които се отнематъ политическитѣ права на учителитѣ и държавнитѣ служаци? Нали вий, демократитѣ, съ съучастието на другитѣ буржуазни партии, ги

създадохте! Не само това, но демократическитѣ министри, Мушановъ и Моловъ, заповѣдаха да се прѣслѣдватъ и наказватъ учители въ Кюстендилъ, Айтосъ, Орѣховско и др., за гдѣто вземали участие въ изборитѣ. Демократитѣ създадоха реакционнитѣ закони, прилагаха ги въ края на своя животъ спрѣмо учителитѣ социалдемократи, а днесъ русофилската реакционна народняшко-цанковиска коалиция ги използва и напълно прилага, разбира се по единъ византийски начинъ. А поведението днесъ на демократитѣ е мизерно, езуитско; то има за цѣлъ отново да открадне гласовѣтъ на несъзнателнитѣ учители и държавни служаци.

Напразенъ трудъ.

По поводъ сжщото окржжно на Бобчева, насочено противъ избирателнитѣ права на учителитѣ се обаждатъ чрѣзъ в. „Воля“ и извѣстниятъ С. Радевъ, теоретикътъ на една частъ отъ буржуазията, числяща се къмъ стамболовската партия. Като напомня на в. „Миръ“, че Т. Тодоровъ и неговата компания отъ народняшко-цанковиската разпарявана коалиция едно врѣме, въ опозиция, насърждавали „крайнитѣ елементи“, държавнитѣ служаци да правятъ стачки, както Даневъ насърждавалъ учителитѣ да правятъ сжщо стачка, значи — били въ една крайностъ, тѣ днесъ, на властъ — изпадали въ друга крайностъ, като имъ запрѣщавали да иматъ свои убѣждения. Той, отъ името на буржуазията, числяща се къмъ стамболовската партия, заявява: *българската буржуазия, къмъ която партията и да се числи, не може да не се противопостави съ всичкитѣ си сили срѣщу синдикализма на държавнитѣ служители; които буржуа твърдятъ противното или сж невѣжи, или си*

кривятъ съвѣстѣта». Безъ да говоримъ за „сѣвѣстѣта“ на стамболовскитѣ крадци и онази на С. Радева, но неговото признание е едно голо изобличение за демагогията на пършивата „демократия“ и за народняшката византийщина. Такава е мръсната природа на буржуазията по отношение свободитѣ на работнишката класа: въ опозиция се галятъ, за да я спечелятъ за своитѣ цѣли, а на власт — насилие, езуитщина, византийщина и черносопнически тероръ.

Гърмящата праздна бѣчва, наречена „съюзъ на съюзитѣ“, „възмутена“ отъ уволняването на държавнитѣ служаци, извършвано отъ днешното коалиционно правителство, вдигнала е ужасенъ прахулякъ — мобилизира силитѣ си на протестъ и то противъ кого? — Противъ днешнитѣ властници, които заедно съ радикалята и умрѣлата демократия, заедно съ „съюза на съюзитѣ“ и обединенитѣ несоциалисти, образуваха прѣди 4 години прочутия блокъ противъ реакционеритѣ стамболисти.

Мѣстниятъ „секретариятъ“ отъ съюза на съюзитѣ“ бѣше свикалъ на 30 май въ бирарията на г. Чолаковъ „грамадно протестационно събрание“ отъ всички учители, държавни служаци, пощаджии, желѣзничари и пр. и пр. Обаче на него се явиха само 7 души и половина и то не се състоя. Не само че „масата“ я нѣмаше, но и изписаниятъ имъ отъ София ораторъ не е „можалъ“ да се яви и да изкаже болкитѣ на държавнитѣ служаци. Трѣбваше реакцията да се поозжди малко, за да се изпокрийтъ всички, да не посмѣ нито единъ отъ мѣстнитѣ „славни борци“ да изкаже публично накупѣлитѣ си болки. Днесъ се повтаря сжщото, както и въ миналото. На 14 януари 1907 година, когато вилнѣеше мръсната стамболовска реакция, „съюзътъ на съюзитѣ“ се разхождаше единично изъ Плѣвенскитѣ улици, безъ да посмѣ да направи своето събрание. Тогава само организирани работници, ведно съ организирани при социалдемократията държавни служаци, направиха своето публично протестационно събрание прѣдъ очитѣ на шайкаджиитѣ, стражаритѣ и въоръженитѣ войски. И днесъ само организирани при социалдемократията работници и държавни наемници могатъ свободно да изкажатъ своя протестъ противъ озбвващата се коалиционна реакция, защото само социалдемократията е онази обществена сила, която държи въ респектъ както буржуазията, така и съзнателнитѣ и несъзнателни орждия на реакцията — шайкитѣ, полицията и милитаризма. А праздната бѣчва тукъ се разнишва; тя прѣстава вече да шуми.

Излиза ли лисица на пазаръ — та да излезатъ мѣстнитѣ партии отъ лагера на буржуазията и да устроятъ прѣдизборни събрания въ града! Ний ги виждаме позорно да дезертиратъ прѣдъ принципната наша критика и борба. Цанковиститѣ бѣха ангажирали читалищния салонъ за събрание на 30 май прѣдъ обѣдъ — обаче салона остана заключенъ. Демократитѣ го бѣха ангажирали на сжщата дата за слѣдъ обѣдъ — обаче и тогава остана заключенъ. Другитѣ ги нѣма никакви, ако не се смѣтнатъ тайнитѣ събрания на бюрата, въ които се обмисля не какви принципи да подържатъ въ агитацията си прѣдъ плѣвенскитѣ избиратели, а обмислятъ за ония присжщи тѣмъ похвати, чрѣзъ които мислятъ да изтрѣнатъ избирателни гласове. Изъ кварталитѣ, въ публичнитѣ събрания сега се чува само социалистическата дума, която единичкѣ отваря очитѣ на несъзнателнитѣ и ги обединява за една принципна борба противъ всички буржуазни партии — отъ дѣсно и отъ „лѣво“. Ний успѣхме да изпраздимъ борбата на другитѣ отъ всѣкакви принципи и да ги прѣдставимъ въ тѣхната голота, въ тѣхната сжщностъ — като котерии, чакащи да се издигнатъ върху плещитѣ на работницитѣ и пропадващитѣ дребни стопани, за да поематъ властѣта съ едничката задача, — да изсмукватъ и послѣднитѣ сили и срѣдства на тѣзи маси, безъ да направятъ нѣщо за тѣхното избавление отъ експлуатацията и мизерията.

Прѣдизборнитѣ възвания на другитѣ

1. Розовото възвание на коалицията излѣзе снощи.

То разправява, че коалицията — уфъ, тая коалиция, толкова усмивана и омразна за съставляющитѣ я, а толкова прѣхвалявана прѣдъ гоститѣ, т. е. кога се говори публично и официално! — коалицията, прочее, трѣбвало да въстѣржествува „за благо-то на България“ и за това благо (мигаръ го не знаемъ ние какво „благо“ е то: ще го близнешъ та и носа ти ще капне отъ благостъ!) е трѣбвало „да въстѣржествува вътрѣшната и външна политика на двѣтѣ коалирани партии“. Да се запомни сега това добръ: „и на двѣтѣ коалирани...“. Защото подиръ В. Н. С., когато веќе и двѣтѣ партии ще опекатъ питата на българския монархизмъ, тогава вътрѣшната, а че и външната, политика и на двѣтѣ коалирани партии нѣма да трѣбва за благо-то на България и тѣ ще се разведатъ. Тѣй благо-то на монархизма се смѣсва въ това възвание съ „благо-то на България“.

Колкото до измѣненията на конституцията, възванието ги одобрява напълно. Съ социалиститѣ възванието не се занимава, „защото тѣ сж, кае, противъ всѣкаквъ царъ и князъ“. — и нищо повече! Нашата програма, широко развититѣ и обосновани всестранно наши искания между раб. маси досѣжно измѣненията на конституцията и борбата около тѣхъ, възванието свежда до една борба срѣцу чучулъ, т. е. „всѣкаквъ царъ или князъ“. Разбира се, не случайно правятъ това авторитѣ на възванието, които, като вчерашни ренегати на социализма, знаятъ отлично, че нашата борба е нѣщо много по-сжществено, сложно и важно за раб. класа. Това тѣ правятъ за да ни идентифициратъ съ нѣкакви си общодѣлци и радикаля — вчерашни, днешни и утрѣшни тѣхни братя — и да умаловажатъ въ срѣдата на раб. избирателскитѣ маси борбата ни. Но и това не ще помогне, както и заключването на събранията имъ и ограждането имъ отъ пролетарската критическа дума, защото всѣването на тѣмота и бѣгство отъ свѣтлината е едно и сжщо, еднакво безполезно срѣдство въ политическитѣ борби за ония, които, стѣпили на чурукъ дѣска, се боятъ отъ бездната подъ тая дѣска и се мжчатъ да убѣгнатъ грозящата ги съ проваляне участъ на осждени отъ живота. Говоримъ за класитѣ и групировкитѣ, които лицата прѣдставляватъ, защото самитѣ личности на прѣдставителитѣ имъ сж всѣмъ безинтересни за насъ.

Трѣбва да отбѣлжимъ тука и че възванието обявява коалицията за рѣшителна и пълна противница на чл. 47 отъ конституцията: то е за *свършеното прѣмахване на тоя членъ*! Освѣнъ това, възванието е за *административно правосудие* и пр.

Още едно характерно нѣщо има въ това възвание: то се обявява за ново министерство на земледѣлието и скотовѣдството, както това сториха на 15 Май тука Д-ръ Даневъ и Маджаровъ. Това, обаче става въ сжщото врѣме, когато по кварталитѣ изъ между работнишката свѣтъ, автора на възванието, обкръженъ отъ всички народняшко — цанковистски думбазя, говори плахливо, че ново министерство трѣбвало на труда, „защото работницитѣ въ България работятъ по 16 часа и се израждатъ“.

Иди че вѣрвай, работнико, па гласувай за тия приказки, та да прокопсашъ! Лжи и празнотия — ето възванието на коалицията, макаръ че то най-много говори за „недобросѣвѣстни агитатори“. Види се, че отъ понятието за недобросѣвѣстностъ не могатъ да се откъснатъ политиканскитѣ приказвани нито на „доброволно отстѣпилитѣ“ кандидати, нито на тия, които ни доброволно, ни недоброволно не сж отстѣпили и, за това, сж останали за кандидати на коалицията.

2. Оранжевото трикилометрово възвание на земледѣлцитѣ сжщо излѣзе. Жертва на едно отегчително примлѣскване и на пълна идейна пустота, дългата оранжева хартия на това възвание прѣдставлява само едно неудобство по-вече на фанатизирани „ис-

тински земледѣлци“, но не носи абсолютно никакви надѣжди, нищо, което може да вдѣхне вѣра, да влѣе духъ за една борба сериозна, принципна и наистина носеща съ себе си облиги на пропадналия или пропадващъ дрѣбенъ селски собственикъ. Още по-малко то носи каквото и да било за селския работникъ. За това ние прѣдвиждаме, че фанатизма на „истинскитѣ земледѣлци“ ще нагѣне внимателно тая дълга хартия и ще я турне задъ пояситѣ имъ за да стои тамъ като „чесно дърво“, но въ главитѣ на селянина тя не ще внесе нищо и отъ тѣхъ нѣма да направи „съзнателни избиратели“, както самото възвание желае, по простата причина, че мѣгла не значи съзнание, а тѣкмо наопаки: мѣглата е за несъзнание-то като боклукътъ за гѣба.

По общъ навикъ на „Б. Земл. Народенъ Съюзъ“, възванието прави на бърза ржка една аритметика, сѣ въ връска съ ай-лжка на голѣмеца“. И голѣмата сила, стихията на това възвание извира отъ сжщото мѣсто, отъ дѣто и тая на „Камбана“, а сега и „Напрѣдъ“: това е борбата съ единъ носъ.

3. И Петю рѣналъ съ мжжетъ барабаръ да трѣгне. Но, освѣнъ смѣшно, — като всѣки Петю, който си помислюва, че може барабаръ съ мжжетъ да трѣгне — още и мизерно. Касае се до третия №-ръ възвание изъ срѣдата на мѣстната буржуазия — това на „обединената“. И то голѣмо. И то страшно. То го пѣкъ страхъ отъ тѣснитѣ социалисти и бърза да възгласи: „нито единъ гласъ за нашитѣ противници — господарски партии, нито единъ гласъ за така нарѣченитѣ *«тѣсни» социалисти, които въ този моментъ цѣпятъ работницитѣ и ги каратъ да враждатъ помежду си!* Вай ба-басжжж!

Я чакайте малко да прѣгледаме на бърза ржка, хесапа Ви, мизерници цапаци името на социализма!

Кои сж аджеба, вашитѣ „противници — господарски партии“? — Тѣзи ли, съ които сте въ тѣсенъ съюзъ ежечасно и по всички кжтчета на „тая страна“? Тѣзи ли, съ които спазарявате работничкитѣ да ви ги довеждатъ за калабалѣкъ на майскитѣ вечеринки и съ които сѣдите колѣно-до-колѣно въ телешки вѣсторгъ отъ псувнитѣ срѣцу „тѣснитѣ“ социалисти? Българскитѣ тютюнофабриканти и др. тузове на българския капитализмъ и на мизерното българско буржуазно политиканство ли сж вашитѣ противници? Тѣ ли, които винаги и и всждѣ прѣпоржчватъ сами на работницитѣ да дойдатъ при вашия (безопасенъ, разбира се, за тѣхъ) социализмъ, като „поразбранъ и благороденъ“, само и само да не сж съ социалната демократия? Тѣ ли, въ полза на които и духовно оплодотворени отъ които вие зачнахте и родихте въ срѣдата на българскитѣ работници разединящата ги идея за неутралитета — цѣнна за българската буржуазия рожба, която тя, като нейнъ духовенъ и идеенъ баща, слѣдъ като ви плати скѣпо за нея, си прибра и днесъ най-внимателно си я отглѣжда за своя радостъ и за обезсилване, чрѣзъ расцѣпване, на работницитѣ? Тѣ ли сж вашитѣ противници — господари и господарски партии?

Кои сж тѣзи „господарски партии“ — ваши противници? — Демократическата ли, съ която бѣхте до вчера не само въ съюзъ и кандидирани по послѣднитѣ избори, но и въ единъ мизеренъ, сраменъ политически конкубинатъ?

Радославистската ли, съ която въ Севлиево бѣхте въ съюзъ по изборитѣ въ 1908 год. когато бѣше кандидиранъ съ тѣхъ вашия великъ вождъ, партийния ви Крезъ, членътъ отъ централния ви комитетъ (тогасъ и до сега), „германецъ“ Пастуховъ, който, едноврѣменно съ това бѣше кандидиранъ пѣкъ въ Враца съ демократитѣ? Земледѣлцитѣ ли, като господарска партия безсѣмнѣнно, сж ваши противници, съ които вие сте въ съюзъ днесъ по изборитѣ за В. Н. С. въ Сухиндолъ, Ямболъ, Хасково и пр. и пр.? Народняцитѣ и цанковиститѣ ли, съ които, въ най-тѣсенъ съюзъ и до днесъ, ето вече нѣколко години, управлявате Казанлъшката община и припѣвате еднотлас-

но съ тѣхъ на всѣки Гучковъ, на всѣки руски сухофлотникъ и буржуазенъ чуждестраненъ патриотаръ?

Кого лажете, отвратителни шарлатани? Или вие мислите, че Плѣвенскитѣ работници иматъ къса паметъ, като езицитѣ на вашитѣ политически кекеветъ, та не помнятъ вашитѣ продажничества и партийни безобразия?

Кой цѣпи работницитѣ и ги кара да да „враждатъ“ по между си? Тѣснитѣ социалисти ли, които влагатъ всичкитѣ си усилия за да ги обединятъ въ името на тѣхнитѣ интереси и искания върху почвата на общата тѣхна и единна класова борба срѣщу цѣлокупната буржуазия въ лицето на различнитѣ и всички нейни партии? Или тѣзи, които, като васъ, раскъсватъ работницитѣ и ги мжкнатъ съ всевъзможни лажки: вчера демократическата, сѣгнѣ антиславянската, днесъ буржуазно-республиканската, утрѣ драндабулската и пр., ту при демократи, ту при Пею, Пенчо и Петко, ту при радославиститѣ или земледѣлци и радикала? Или съ приписване на лоши дѣяния на другитѣ, вие искате да покриете отъ очитѣ на работницитѣ вашия непрѣкъснатъ и явенъ за всѣкого вече политически развратъ?

Нѣма да ви се удаде това, маскирани врагове на раб. класа! *Съзнателнитѣ пролетарии нѣма да ви допуснатъ това!* Напротивъ, съ опита си въ днешната изборна борба тукъ, дѣто сплотенитѣ плѣвенски съзнателни пролетарии вложиха всичкия си жаръ и всичкитѣ си сили, за да откъснатъ отъ зловѣдното влияние на буржуазията своитѣ братя и ги обединятъ подъ побѣдното знаме на освободителния социализмъ, вие — 6 мизерни ителигента и двама заблудени работника — се иллюстрирате като отцѣпници. Нѣщо повече — като *жалки* оръдия на буржуазията срѣщу раб. борба. Опитвате се да ни расцѣпите, но смѣшни

сте само. Служите на борбата на другитѣ, но, пигмен, цѣлата класа на другитѣ ще сразимъ, та васъ, организирания и могущъ пролетариятъ ще ви събори съ плумката си, толкова заслужено хвърлена въ шарлатанскитѣ ви мутри...

Както винаги и всждѣ прави общодѣлния, това възвание подъ социалистически приказки, като копира нѣкои отъ нашитѣ искания, проповѣдва ни:

а. Да запазимъ въ конституцията чл. 47 а само да сме го поогладѣли — когато народняшко-цанковисткото възвание се обявява за пълното прѣмахване на тоя членъ;

б. Административно правосъдие — като че ли не ни стигатъ до сега създаденитѣ вериги. Сжщото нѣщо искатъ и всичкитѣ буржуазни партии днесъ — защото то ще бжде въ тѣхни рѣцѣ едно ново оръжие за спазване спокойствието и господството на класата имъ;

в. Сждилищата да рѣшаватъ кой законъ е противоконституционенъ или не!

Ето тѣй е Петю поиска да се нарѣди барабаръ съ мжжетѣ...

Не по-малко километрично е и възванието на демократитѣ. Нарѣждатъ тѣ въ него какво сж сторили и какъ сж се мжчили три години на редъ, но не виждаме въ това изреждане да сж се погрижили за раб. свѣтъ — напротивъ. Особно сега, когато демократитѣ сж въ опозиция и трѣбва да се защищаватъ отъ многобройнитѣ критики отъ всждѣ на тѣхната царегодническа монархо-капиталистическа политика съ дълги и прѣдълги послания къмъ „народа“, това възвание ще остане гласъ въ пустиня. То не ще има поне сждбата на земледѣлското възвание — да бжде носена като „муска“ или „чесно дърво“ въ пазвитѣ. А ще бжде съ мжка лѣпено по улицитѣ, поради голѣмината си, за да не бжде отъ никого четено като... безинтересно.

НАШАТА БОРБА.

Въ с. Дервишно, Никополско, отъ тамошната просвѣтителна социалистическа група на 22 т. м. сутринта е свикано публично събрание. Говорилъ др. Петко Бърдаровъ върху борбитѣ около измѣненията на конституцията. На събранието присъствуваха работници отъ селата Турски Тръстеникъ, Лозица и др. При всичко, че властта е искала да осуети събранието ни, като не освободила училището, събранието се е състояло на открито, посѣтено отъ 200 души. Опитали се да възразятъ на др. П. Бърдаровъ двама земледѣлски лидери, но не имъ провървѣло. Просташкитѣ имъ възразения само прѣдизвикали едно прѣнебрѣжително и прѣзрително отнасяне на цѣлото събрание къмъ тѣхъ. Др. Бърдаровъ изтъкналъ прѣдъ събранието просташката имъ.

Въ Пордимъ на 21 т. м. вечерта, по инициативата на социалистическия просвѣтителенъ кръжокъ, се свика и състоя публично събрание, на което др. Петко Бърдаровъ говори върху прѣдстоящитѣ избори за Великото Народно Събрание. Опитаха се да ни попрѣчатъ мѣстнитѣ тузове, като не искаха да ни дадатъ никакво помѣщение за събранието. Въпрѣки това, макаръ въ едно тѣсно помѣщение, ние направихме събранието си съ 70 работници. Благодарение систематически водената просвѣтителна работа на кръжока ни, ние печелимъ бавно, но сигурно, нови и нови привърженици на освободителното движение на пролетарията. На заблуденията на земледѣлскитѣ и други демагози работницитѣ вече почватъ да обръщатъ гърбъ.

Сжщо така станаха събрания на 29 май вечерта и на 30 сутринта. Сутрешното събрание, поради липса на удобно помѣщение, стана на открито и бѣше посѣтено отъ 70 души. Говори др. Ал. Дунчевъ, отъ плѣвенската партийна организация, по прѣдстоящитѣ избори за В. Н. С. Неговата рѣчь, изложена на простъ и достъпенъ за слушащитѣ езикъ, бѣше изслушана внимателно и посрѣщната съ пълно общо одобрение.

Републиката и социалдемократията. На тази тема говори др. Тодоръ Лукановъ на сѣмейно-забавителната литературна вечеринка въ салона на бр. Калпазанови на 28 май. Рѣчта на др. Лукановъ бѣше едно изобличение на републиканската шарлатания на тѣй нарѣченихъ „обединени“ или „широки не социалисти“ и „напрѣдници“. Републиката за хората отъ „обединената“, „широко-социалистическа“ партия и за писачитѣ около вѣстникъ „Напрѣдъ“ е само една нова мода лъскава реклама за политическо гешефтарство. Съ нея днесъ жаднитѣ за депутатски мандати продажни общодѣлски политикани, замѣстятъ увѣхталата, старомодна политическа реклама, каквато бѣше за тѣхъ всеизвестната, тѣй шумно разнасяна по мегдани и пазарища, „демократия“. „Републиката“ днесъ, както и „демократията“ прѣди три години, се прѣпорѣчва отъ опошлялитѣ политически сергиджии като пенкилеръ за всички: търговци, индустриалци, занаятчии, селяни, па и за работници, че ако щете и за други още.

Социалдемократията нѣма нищо общо нито съ общодѣлскитѣ пошли политикани и вѣстникописци, нито съ тѣхната панаирджийска република. Социалдемократията е истинска републиканска партия. Нейниятъ идеалъ е социалистическата република. Но такава република социалдемократията днесъ гради само върху едни опрѣдѣлени интереси — върху интереситѣ на работническата класа и се стрѣми да я постигне само съ срдѣствата на самостоятелната класова борба. За насъ социалистическата република е единъ класовъ принципъ, единъ истински класовъ, революционенъ лозунгъ, осъществяването на който е възможно само съ сплотяването и класовото обединение на пролетарията подъ знамето на социалдемократията. Такава република, постигната съ самостоятелнитѣ усилия на съзнателната организирана работническа класа, ще може да прѣмахне експлоатацията и да въдвори истинската свобода, равенство и братство.

Салонътъ бѣше прѣпълненъ съ работ-

ници. Рѣчта на др. Лукановъ се изпрати съ живи одобрения.

Голѣмо публично прѣдизборно събрание стана на 29 май сутринта въ голѣмия салонъ на др-во „Съгласие“, на което говориха другаритѣ Тодоръ Лукановъ и Георги Димитровъ.

Др. Лукановъ говори върху: „Нашата конституция, малтретирането ѝ отъ буржуазнитѣ партии и борбата около измѣненията ѝ“. Въ продължение на часъ и половина др. Лукановъ направи единъ прѣгледъ на икономическото и общественно-политическо развитие на нашата страна отъ освобождението ни до днесъ. У насъ е имало и има двѣ конституции: една въ живота и друга написана. Конституцията въ живота, фактическата наша конституция, се е опрѣдѣляла и опрѣдѣля отъ съотношението на силитѣ, на класитѣ въ обществото. Политическитѣ борби въ нашата страна отъ освобождението и до днесъ сж се развивали върху почвата на реални материални интереси. Върху почвата на такива именно реални материални интереси сж се образували и политическитѣ условия у насъ и се е създала фактическата конституция. Материалната сила се сложи въ рѣцѣтѣ на възможващата се капиталистическа класа. Нейнитѣ реални интереси налагаха отпечатъкъ върху цѣлата политика на държавата; тѣзи именно реални интереси на капиталистическата класа опрѣдѣляха и опрѣдѣлятъ нашата фактическа конституция. Др. Лукановъ въ такъвъ смисълъ, въ връзка съ развитието на капитализма, разгледа всички досегашни измѣнения и посѣгателства върху конституцията, като се спрѣ обстойно и върху днешната борба около проектиранитѣ днесъ конституционни промѣни. Всички буржуазни и дребнобуржуазни партии, заедно съ общодѣлци, радикали и земледѣлци, въ борбата около измѣненията на конституцията, стоятъ на страната на днешнитѣ конституционни принципи, т. е. на страната на сжществуващия принципъ на частната собственост. Работническата класа, подържководството на социалдемократията стои сама на принципитѣ на социалистическата конституция, за общественната собственост. Ръководена отъ тоя принципъ работническата класа пакъ сама, съ собствени усилия, се бори и за промѣни въ днешната конституция въ духътъ на исканията отъ нашата минимална програма.

Др. Георги Димитровъ говори върху „изборитѣ за В. Н. С. и работницитѣ“. Той разгледа участието на всички буржуазни и дребнобуржуазни партии, заедно съ властващитѣ коалирани, въ подетата изборна борба и съ примѣри изъ дѣйността имъ по-рано и днесъ смѣкна тѣхната маска и посочи истинската имъ природа, като партии на консерваторщината и реакционерството. Заедно съ радикали, общодѣлци и земледѣлци, всички партии на буржуазията и дребната буржуазия сж смъртни врагове на социалдемократията и на работническата класа. Въ прѣживяваната днесъ прѣдизборна борба се гласятъ всевъзможни комбинации за най-мръсни компромиси между всички тѣхъ за мандати. Само социалдемократията излиза самостоятелно въ изборната борба и, съ всичката дълбочина и острота на своята принципна критика противъ капитализма, бие и атакува всички партии и парализира тѣхното влияние въ срѣдата на работницитѣ.

Прѣвъзходнитѣ рѣчи на другаритѣ Лукановъ и Георги Димитровъ бѣха изслушани съ дълбоко внимание отъ работническия свѣтъ, който буквално бѣше задрѣстилъ цѣлия салонъ. Бурни ржкоплѣскания прѣкъсваха говорившитѣ оратори и сжщо така съ всеобщи одобрения и ржкоплѣскания бѣха изпратени.

Събранието се откри въ 10 часа, а закри се близо въ единъ.

Работници,
четете и разпространявайте
Работнически вѣстникъ

Какъ се гласува.

Въ прѣдстоящитѣ избори гласуванетоъ ще става по начинъ, който по-добъръ гарантира тайната на гласоподаването. Затова, тукъ ще се занимаемъ съ начина на гласуването.

Изборно мѣсто. Мѣстото, дѣто се гласува е изборно мѣсто. То е обществено заведение — кметство, училище или друго помѣщение. На срѣдата на изборното мѣсто има маса, при която стоятъ членоветѣ на изборното бюро. На масата имъ има двѣ урни и избирателни списъци. Срѣщу изборната маса има друга, при която стоятъ кандидатитѣ и застъпницитѣ. На трето мѣсто има прѣграда (стаичка), заградена отъ всѣкъдѣ, за да не може отъ вънъ да се вижда въ нея. Въ стаичката има масичка, върху която сж поставени бюлетини отъ различни цвѣтове съ имената на кандидатитѣ.

Откриване на избирателното събрание. Точно въ 8 часа сутринтъ избирателното бюро, което се състои отъ единъ прѣседателъ и двама членове, въ присѣствие на кандидатитѣ, застъпницитѣ и избирателитѣ, открива избирателното събрание. Прѣседателтъ на бюрото показва на избирателитѣ двѣтѣ урни (кутии), че сж празни, слѣдъ това ги заключва съ три ключа и запечатва съ печата на общинското управление. И застъпницитѣ могатъ да положатъ печатитѣ си, слѣдъ което избирателното събрание се открива.

Какъ се гласува. Който е записанъ въ избирателния списъкъ на общината и има своя избирателна книжка, само той може да гласува. За това всѣки избирателъ, записанъ въ избирателния списъкъ, ако не е взелъ, трѣбва да отиде въ общинското управление да си вземе избирателната книжка, ако пъкъ е загубилъ избирателната книжка, да си вземе дубликатъ отъ общината. Дубликатъ се взема отъ общината само, като се заяви. Той е безплатенъ. Работникътъ и съчувственикътъ на Работническата соц. дем. партия излиза отъ кѣщи, взема си *своята избирателна книжка, взема си чиста, безъ знакъ или забѣлѣжка червено-винена бюлетина съ имената на кандидатитѣ на Работн. соц. демокр. партия* и я туря въ джоба си. На избирателната му книжка пише въ коя секция ще гласува и за това се запѣтва къмъ изборното мѣсто на своята секция. По пътя той се отбива и подканя своитѣ другари и приятели да си взематъ избирателнитѣ книжки и да отидатъ да гласуватъ, като и тѣ се снабдятъ съ *червено-винена бюлетина*. Избирателтъ влиза въ изборното мѣсто, отива при изборната маса, подава *само избирателната си книжка* на члена на бюрото, който свѣрвява книжката съ избирателния списъкъ и откъсва една избирателна карта, която пуца въ урната и отбѣлѣзва въ избирателния списъкъ, срѣщу името му, че избирателтъ е гласувалъ. Прѣседателтъ на бюрото взема единъ избирателенъ пликъ, подписва се и го дава на избирателтъ. Избирателтъ взема плика и отива въ прѣградата (стаичката). Тамъ изважда отъ джоба си *червено-винената бюлетина*, прѣглежда я да види дали е чиста, прочита я пакъ да види дали на нея сж напечатани имената на кандидатитѣ на Раб. соц. дем. партия, *туря я въ плика* и го залѣзва, както се залѣзва затворено писмо. Ако случайно е загубилъ червено-винената бюлетина, тогава взема отъ масичката само една червено-винена бюлетина, прочита я да види дали на нея сж напечатани имената на кандидатитѣ на Работн. соц. дем. партия; ако сж написани други имена, той взема молива, зачертава другитѣ имена и написва имената на кандидатитѣ на Раб. соц. дем. партия, прѣглежда я да нѣма нѣкакви знаци и забѣлѣжки, туря я въ плика и го залѣзва.

Работникътъ и съчувственикътъ трѣбва да тури въ плика *само една чиста, безъ знакове и забѣлѣжки, червено-винена бюлетина съ имената на кандидатитѣ на Работнич. соц. дем. партия*, защото ако тури много червено-винени бюлетини въ плика, то тѣ ще се броятъ само за една, пъкъ ако тури въ плика освѣнъ червено-винената бю-

летина и друга съ другъ цвѣтъ, или само една червено-винена бюлетина, на която има знаци или забѣлѣжки, тогава бюлетината нѣма да се зачита и избирателния му гласъ ще отиде на пусто.

Избирателтъ, слѣдъ като тури червено-винената бюлетина съ имената на кандидатитѣ на Работн. соц. дем. партия въ плика и го залѣзва, излиза отъ стаичката, отива при прѣседателя на бюрото и му подава залѣпения пликъ. Прѣседателтъ взема плика, подписва си името на другата страна и го туря въ другата урна. Избирателтъ си взема избирателната книжка и си излиза.

Но работникътъ и съчувственикътъ на Работн. соц. дем. партия, слѣдъ като е гласувалъ, не си отива въ кѣщи, а напротивъ, отива въ махалата си и се срѣща съ другаритѣ и приятелитѣ си, които подканя да гласуватъ, снабдява ги съ чисти червено-винени бюлетини и отиватъ заедно при изборното мѣсто, кждѣто ги чака да излѣзатъ отъ гласуване. Ако пъкъ нѣма вече приятели и другари въ неговата секция, той съобщава на секционния избирателенъ комитетъ, че ще отиде въ друга секция, въ която ще подкани свои приятели и другари, като имъ даде червено-винената бюлетина, за да гласуватъ за кандидатитѣ на Работн. соц. дем. партия. Слѣдъ това се връща въ своята си секция, за да бже на разположение и да помага на секционния си комитетъ.

По тайния сегашенъ начинъ на гласуване, гласоподаването става много бавно, защото има много формалности, пъкъ и врѣмето е кѣсо, защото се гласува до 5 часа, а най-късно до 6 часа вечертъ. Затова работницитѣ и съчувственицитѣ на Работн. соц. дем. партия трѣбва отъ рано да отидатъ и да гласуватъ.

Всички, на които сж положени кандидатуритѣ, могатъ да бждатъ избирани. На всички кандидати бюлетинитѣ могатъ да бждатъ поставени на масата въ стаичката при изборното мѣсто. Но когато кандидатуритѣ сж завѣрени прѣдъ сжда, кандидатитѣ иматъ това прѣимущество, че могатъ да ходятъ въ всѣко врѣме въ всички секции и да бждатъ прѣдставлявани въ всѣка секция отъ по единъ застъпникъ.

Кандидатитѣ и застъпницитѣ могатъ отъ близо да слѣдятъ гласуването и за всѣка нередовностъ да правятъ заявления прѣдъ бюрото. За всѣки повдигнатъ въпросъ прѣдъ бюрото тѣ даватъ своето мнѣние. Тѣ отъ врѣме на врѣме искатъ позволение отъ прѣседателя на бюрото да видятъ въ стаичката, дали има червено-винени бюлетини, и, ако нѣма, поставятъ нови. Прѣзъ деня застъпницитѣ слѣдятъ за гласуването и всѣки часъ изпращатъ бѣлѣжки до централния избирателенъ комитетъ, а вечертъ, при провѣряване на гласовѣтѣ, наблюдаватъ какъ става провѣрката. При съставяне на избирателния дневникъ, застъпницитѣ ще искатъ да се отбѣлѣжи въ дневника всичко онова, което тѣ смѣтатъ, че е станало нередовно, да се запишатъ всички оплаквания отъ избирателитѣ до бюрото и най послѣ, ако има нужда, подписватъ дневника при особено мнѣние, което написватъ саморочно въ дневника.

Избирателитѣ сжщо слѣдятъ отъ вънъ какъ става гласуването. Ако има нередовности, сбиване, недопускане отъ страна на други лица на избиратели да гласуватъ, даватъ контестація до бюрото и искатъ отъ прѣседателя да прѣмахне всички прѣчки.

Работницитѣ и съчувственицитѣ на социалната демокрация трѣбва да гласуватъ съ *червено-винената бюлетина* за кандидатитѣ на Работн. соц. дем. партия въ прѣдстоящитѣ избори, за да изпълнятъ единъ дългъ къмъ интереситѣ на работническата класа.

Гласуването е свършенно тайно. *Закона е такъвъ. Работата ще бже тѣй наредена, щото никой не може никого да узнае за кого е гласувалъ. Ние имаме за всѣка изборна секция и застъпници, които ще внимаватъ да се запази тайната на гласуването.*

Распрѣскания слухъ отъ агитаторитѣ

на правителствената листа, че могло да се узнае кой за кого гласува и че тѣ ще слѣдятъ по знакове върху бюлетинитѣ — това е глупостъ това е невъзможно. Слухътъ се пуска, за да се изплашатъ по страховитѣ и да не гласуватъ съ червено-винената наша бюлетина.

Не обрѣжайте внимание на подобни дивотии и отъ нищо не се стрѣскайте, а смѣло къмъ урнитѣ!

За всѣко нарушение и безобразие около избора съобщете на нашитѣ другари — тѣ ще се справятъ веднага съ него. Взети сж всички мѣрки за това.

Напрѣдъ къмъ урнитѣ съ ЧЕРВЕНО-ВИНЕНАТА социалдемократическа бюлетина въ рѣжна!

Единъ малкъ хвърчащъ листъ

е приложенъ къмъ настоящия брой на „Изборенъ бюлетинъ“. Този листъ е издание на централния комитетъ на раб. социалдемократическа партия.

Всѣки работникъ нека, слѣдъ като го прочете, го прѣдаде и другиму за прочитане, за да стигне апелътъ, изложенъ въ него, до всички работници въ града.

— **Приложена е къмъ този брой сжщо и една бюлетина изборна.** Всѣки, който намира, че трѣбва да гласува за социалната демокрация на 5 юни (Недѣля), нека прибере у себе си тая бюлетина и, когато иде въ тайната стаичка при изборното бюро на своята секция, да я извади и тури въ избирателния пликъ, който, слѣдъ залѣпването му, ще спусне въ изборната кутия. Бюлетината трѣбва да се пази чиста и да нѣма по нея драскания, бѣлѣзи или скъсано. Който не я упати чиста, да поиска отъ нашитѣ агитатори друга чиста бюлетина.

— **Прилагаме туна** и едно съобщение отъ м. комитетъ на нашитѣ кандидати съ апелъ да се гласува за тѣхъ.

Интересни и смѣшни срѣдства употребяватъ коалиционнитѣ, за да събератъ квартални събрания, посѣтени горѣ-долу. Викатъ хората изъ кѣщитѣ имъ съ стражари вечеръ за събранието, а прѣзъ деня по списъци свикватъ срѣщу подписъ дрѣбнитѣ служачи изъ учрѣжденията, безъ тѣ да сж тѣхни партизани.

Сжщо съставляватъ списъци на избирателитѣ отъ квартала и каратъ ги агентитѣ имъ да се расписватъ срѣщу имената си, че ще додатъ на събранието. Нѣкои еснафи, боейки се да ги не глобятъ, ако се не распишатъ, подписватъ се. Освѣнъ това, за всѣки кварталъ събиратъ хората си отъ цѣлия градъ на събранието. По този начинъ можаха да направятъ събрания 2—3, които, обаче, заключватъ напълно за нашата критика. Отъ тая критика бѣгатъ приятелитѣ като отъ огънь, защото тѣ знаятъ, че подъ нейната свѣтлина ще се види всѣкия фалшъ на рѣчитѣ имъ.

Събранията си правятъ въ общинскитѣ училища, които намъ пъкъ не се дадохъ.

Бухалитѣ не могатъ да търпятъ свѣтлото — това е тѣхната природа и нищо не може поправи този имъ естественъ недостатъкъ.

Едва сега се сѣтиха, на края на Дунава, да заплуватъ както трѣбва — да правятъ кв. събрания, — но заплуваха тѣй, че ще се издаватъ и загубятъ отъ очитѣ на работницитѣ изъ кварталитѣ. Послѣднитѣ виждатъ тѣхното бѣгство отъ критиката и разбиратъ много ясно, че съ хората на тъмнината не могатъ да вървятъ заедно.

— **И младолибералитѣ**, тия „религиозни“ мжже и добри „защитници“ на „общественитѣ срѣдства“, издали километрически позивъ, въ когото, хвърляйки камѣкъ върху насъ, заявяватъ, че сж върли защитници на религията и днешния общественъ редъ — пъленъ съ мизерия, робство и експлоатация.

— **Работници, стойте далечъ отъ другитѣ партии!** Подкрепете вашата партия, социалдемократията, която ще ви освободи отъ робството, експлоатацията и мизерията!

PT
BT

PT
BT

PT
BT

PT
BT

PT
BT